

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 02.11.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,**  
в закрито заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Вяра Русева**

като разгледа дело номер **3856** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 182 от Закона за концесиите вр чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините (ЗОДОВ).

В изпълнение на разпоредбата на чл. 140 от ГПК, съдът  
Изготвя следния проектодоклад по делото:

Образувано е по искова молба, уточнена с молби от 5.06.2023г. и от 10.10.2023г подадена от „Авиокомпания Хемус Ер“ ЕАД срещу Министерство на транспорта и съобщенията за заплащане на сумата в размер на:

18 800 000 лева- главница за периода 20.04.2021г/когато неправомерно било отнето правото на ползване/ до 27.03.2025г /когато изтича срока на правото на ползване/ и 4 500 000 лв. мораторна лихва за забава, считано от 21.04.2021г до 20.04.2023г, и законна лихва върху общия размер на обезщетението от подаване на ИМ /21.04.2023г/ до окончателното изплащане на сумата, претендирани като обезщетение за претърпени имуществени вреди /пропуснати ползи/ в резултат незаконно действие на концедента, изразяващо се във включването в обекта на концесията на земя, върху която ищецът притежава вещно право на ползване и предаване фактическата власт върху тази земя на концесионера „Соф Кънект“ АД на 19.04.2021г и в резултат незаконно бездействие на концедента, изразяващо се в липса на инициране отчуждителна процедура по ЗДС в резултат на която вещното право на ползване да бъде оценено и отчуждено на законово основание.

Твърди, че притежава учредено право на ползване върху 20 дка земя, включена в обекта на концесия „Гражданско летище за обществено ползване С.“, което било учредено със Заповед РД 14-66 от 27.12.1994г на министъра на транспорта, внесено в капитала на „Хемус Ер“ ЕООД. Въз основа на заповедта бил съставен и АДС № 4831 от 27.03.1995г . в който е удостоверено, че правото на ползване върху 20 те

дка земя е предоставено безвъзмездно на Хемус Ер ЕООД. Ищецът бил универсален правоприменник на „Хемус Ер“ЕООД. На основание сключения на 22.07.2020г концесионен договор за възлагане на концесия за строителство на обект „Гражданско летище за обществено ползване С.“ между концедента /министърът на транспорта и съобщенията / и концесионера „Соф Кънект“АД , последният считано от 24ч на 19.04.2021г. ефективно упражнява изключително право да оперира и управлява обекта, в чиято територия попадали и 20- те дка земя , за които ищецът имал учредено вещно право на ползване. „Авиокомпания Хемус Ер“ ЕАД била лишена от достъп до процесната земя и възможността да я ползва. По този начин правото на ползване било погасено, тъй като било придобито от концесионера „Соф Кънект“АД, който събирал такси и наеми. В резултат описаните действия и бездействия ищецът претърпял вреди, изразяващи се в пазарната стойност на незаконно отнетото вещно право върху земята.

Доказателствени искания: Представя писмени приложения.Моли да се допусне Съдебно техническа експертиза, Счетоводно-икономическа експертиза, да се допуснат до разпит свидетели за установяване обстоятелствата посочени в ИМ, да се изискат от трети неучастващи по делото лица документи.

В дадения от съда срок е постъпил писмен отговор ведно с допълнителен такъв от 27.10.2023г от ответника с приложения. Изразява подробно становище, че не са налице кумулативно, нито поотделно елементите от ФС на непозволено увреждане.

Не можело да се установи, че 20-те дка попадали в обекта на концесията, тоест да се идентифицират като местоположение и граници. За поземлените имоти върху които според ищеца са разположени 20 те дка земя имало издадени актове през 2002г и 2016г с предоставени права за ползване на Министерство на транспорта и съобщенията и липсвала информация за учредено вещно право на ползване на трети лица, никъде не се споменавал АДС № 4831 от 27.03.1995г. в който да е вписано право на ползване върху държавна земя от 20 дка на Хемус Ер ЕООД. ПИ върху които според ищеца са разположени 20 те дка земя били публична държавна собственост, не било установено наличие на учредено право на ползване, поради което и били включени в обекта на концесията. Излага доводи също, че в проведената процедура за предоставяне на концесията „Авиокомпания Хемус Еър“ ЕАД не е проявила интерес, в т.ч. не е обжалвала решението за откриване процедурата, нито решението за определяне на концесионер, поради което и според ответника няма интерес от сключването на концесионен договор по см на § 1 т.7 от ДР на ЗК, тоест ищецът не бил заинтересовано лице по см на посочената разпоредба. Само по себе си притежаването за определен срок на ограничено вещно право върху земя, нахождаща се в обекта на концесията не предпоставя и не доказвало интерес от сключване на концесионен договор. Бездействието му по време на процедурата за избор на концесионер водело до извод, че ищецът нямал и няма интерес от сключването на концесионния договор. Излага подробни съображения, че правото на ползване като ограничено вещно право не променя статута на земята, тоест тя оставала държавна собственост. Държавата можела да разполага с правото си на собственост както прецени, като в случай на разпореждане, за приобретателя оставало задължението да търпи ограниченото вещно право за срока за който е учредено. На ищеца не му било предоставено правото на оперативно управление , което е по-широко по обем понятие от правото на ползване. Цитирания в ИМ АДС 4831 от 1995г нямал

вещно-прехвърлително действие по арг от чл. 5 ал.1, от ЗДС. Ищецът нямал право на собственост върху процесните 20 дка, а и оттам и липсва възможност за отчуждаване. Процесните 20 дка били собственост на държавата, поради което отчуждаването е неотносимо спрямо вещь която е държавна собственост. Обосновава подробни аргументи в подкрепа на тезата, че с приватизационната продажба на 100 % от акциите на приватизираното „Хемус Ер“ ЕООД не се прехвърля право на собственост, нито ограничено вещно право върху определен недвижим имот, дори да е включен в имуществото на приватизираното дружество. Държавата била запазила правото си на собственост върху процесните 20 дка и учреденото право на ползване не било преминало от приватизираното „Хемус Ер“ в ищеца. Претендираните 20 дка винаги били държавна собственост, а с влизане в сила на ЗДС са и публична държавна собственост. В тази връзка и отчуждителна процедура, за която ищецът твърди, че не е инициентирана от концедента се отнасяла само за имоти, собственост на ФЛ и/или ЮЛ. 20-те дка не били собственост на ищеца, а на държавата и не могли да бъдат предмет на отчуждаване. Оспорва твърденията на ищеца, че правото на ползване било погасено, тъй като било придобито от концесионера „Соф Кънект“ АД. Определяне концесионер не означавало придобиване от него право на ползване. Ползвателят можел да противопостави правото си на ползване на концесионера. Ищецът не бил летищен оператор поради което и не можел да ползва имота предназначен за перон. „Авиокомпания Хемус Ер“ не твърди, а и не доказвала по никакъв начин, че процесната земя е ползвана от нея, респ. че е била лишена от приходи от ползването на имотите под каквато и да било форма, тоест нямало доказателства, че до влизане в сила на концесионния договор е ползвала земята и извличала ползи от нея, като след влизане в сила на концесионния договор е престанала да ползва земята и да получава граждански плодове от нея. Относно размера на претендираните вреди, ответникът излага подробен анализ за неоснователност, в т.ч., че такса паркиране не е за площ, а за предоставени услуги и съоръжения от летищния оператор, същата се събира на законово основание и се определя с решение, което е ИАА и подлежи на обжалване. Ответникът отрича и наличието на причинна връзка.

Доказателствени искания: Представя писмени приложения.

След като съдът констатира, че предявената искова претенция е допустима /понастоящем наименованието на ЮЛ по чл. 205 ал.1 АПК е Министерство на транспорта и съобщенията, а това дали ищецът има качеството на заинтересовано лице по см на § 1 т.7 от ДР на ЗК е въпрос подлежащ на преценка по основателност, а не допустимост /намира, че не са налице пречки за разглеждане на делото в открито съдебно заседание. За тази цел следва да бъдат конституирани страните в производството и делото да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Съдът счита, че представените от ищеца и от ответника писмени документи са относими към настоящия спор.

Съдът УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест доказването на следните обстоятелства, кумулативно дадени предпоставки:

1). претърпяна вреда – имуществена под формата на пропусната полза; 2) незаконосъобразни действия и бездействия на ответника при или по повод

изпълнение на административна дейност; 3) вредата да е настъпила в резултат на незаконосъобразните действия и бездействия; 4) причинна връзка - пряка и непосредствена такава между незаконосъобразните действия и бездействия с вредоносния резултат от административна дейност

Съдът УКАЗВА на ответника, че в негова тежест е доказването на следните обстоятелства: а именно изложените в писмения отговор и уточняващия такъв факти и обстоятелства от които черпи изгодни за себе си правни последици.

Водим от горното и на основание чл. 154, вр. чл. 170 от АПК, чл.144 от АПК вр. с чл.154 от ГПК, съдът

## О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА страните в производството:

1. Ищец „Авиокомпания Хемус Ер“ ЕАД на когото да се връчи препис от отговора на ответника и от отговора на допълнителна молба от 27.10.2023г.

2. Ответник: Министерство на транспорта и съобщенията

3. Прокуратурата на Р България чрез Софийска градска прокуратура, като на СГП следва да се връчи препис от исковата молба, от отговора и всички приложени документи.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 13.12.2023 г. от 11,30 часа, за която дата да се призват страните с посочените по -горе указания.

ПРИКАНВА страните към споразумение.

ПРИЕМА проект за доклад съобразно обстоятелствената част на определението

ДОПУСКА на основание чл. 157 от ГПК вр. с чл.144 от АПК представените писмени приложения с исковата молба и с отговора като писмени доказателства по делото, като по приемането им ще се произнесе в с.з.

ДОПУСКА КОМПЛЕКСНА Съдебно техническа и икономическа експертиза със задачи посочени в ИМ т. 1 и т.2, с уточнение периода на претенцията направено по-горе от настоящото определение /тоест в икономическата част от експертизата да се изчисли размера съобразно посочения по-горе период на претенцията/.

Назначава за вещи лица Т. Д. Г. [ЕГН] и П. К..

Определя депозит в размер на 1600 лв., /по 800 лв за всяко вещо лице/ вносим от ищеца в 7 дневен срок от съобщението.

Да се уведомят вещите лица след представяне доказателства за внесен депозит.

Оставя без уважение искането на ищеца за допускане разпит на свидетели, тъй като фактите за установяването на които се искат, не подлежат на доказване с гласни доказателства.Същите ще бъдат установени от комплексната СТИЕ.

Оставя без уважение искането на ищеца за изискване документи от Агенцията за публични предприятия и контрол и от Областна администрация С. град като неотнормено към настоящия правен спор.

ЗАДЪЛЖАВА на осн чл. 190 ГПК вр с чл. 144 АПК ответникът в 7 дневен срок от съобщението да представи описания в т.4 от доказателствените искания в ИМ Ситуационен план на Летищен комплекс С., като непредставянето на документа ще се преценява съгласно чл. 161 ГПК./чл. 190 ал.2 ГПК/

Да се изпрати на страните препис от определението, а на ищеца и препис от отговора и от отговора на допълнителната молба от 27.10.2023г с приложенията, а на СГП – препис от ИМ, от отговора и всички документи по делото, които могат да вземат становище във връзка с дадените указанията и проекто -доклада по делото, съответно да предприемат необходимите процесуални действия.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: